

ב"ה, גליון פו - חשון תשל"ב
וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה
על ידי שנקיים מצות התוכחה כהלכתה
ירושלים עיה"ק תובב"א

~~~~~

מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום מצות התוכחה

וע"ד כתיב הוכח תוכיח, הוכח בסתרא דלא ינדע ביה בר נש, תוכיח בין חברוי ורחימוי, את עמיתך באתגלייא, וע"ד לא כתיב בקדמיתא תוכיח אלא הוכח, תו הוכח, אי איהו בר נש דיכסוף לא יימא ליה ולא יוכיח ליה אפילו בסתרא, אלא יימא קמיה כמאן דמשתעי במלין אחרנין ובגו אינון מלין ידכר מאן דעבר ההוא חובא הוא כך וכך, בגין דאיהו ידע בגרמיה וישתביק מההוא חובא, וע"ד הוכח, ואם לאו תוכיח, ולבתר את עמיתך באתגלייא, מכאן להלאה ולא תשא עליו חטא.

דבר אחר ולא תשא עליו חטא, דהא כיון דב"נ אוכח לחברי' ואזדמן לאוכחא ליה באתגלייא, לא יסלק קמיה ההוא חובא דעביד דאסיר ליה ודאי, אלא יימא סתם ולא יסלק עלוי ההוא חובא באתגלייא ולא ירשים עלוי חובא, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דבר נש אפילו בחייביא עד כאן לשונו.

מתורגם ללשון הקודש

ועל כן כתוב, "הוכח תוכיח", "הוכח", היינו בסתר, שלא ידע ב"א. "תוכיח", בין חבריו ואוהביו. "את עמיתך", בגלוי. וע"כ לא כתוב בתחילה תוכיח, בגלוי, אלא הוכח בסתר, עוד. הוכח, אם הוא אדם שמתבייש, לא יאמר לו, ולא יוכיחו, אפילו בסתר, אלא יאמר לפניו, כמו שמספר דברים אחרים, ובתוך אלו הדברים יזכיר, מי שעשה אותו עון, הוא כו"כ, כדי שהוא יבין בעצמו ויעזוב אותו עון. וע"כ "הוכח". ואם לא "תוכיח", ולאחר כך "את עמיתך" בגלוי. מכאן ואילך, "ולא תשא עליו חטא". שלא יוכיחנו יותר.

דבר אחר, "ולא תשא עליו חטא" כי אם אדם מוכיח את חבירו ונזדמן לו להוכיחו בגלוי, לא יזכיר לפניו אותו עון שעשה, כי אסור לו ודאי, אלא שיאמר סתם, ולא יזכיר עליו אותו עון שעשה בגלוי, ולא ירשום עליו העון, כי הקדוש ברוך הוא חס על כבוד בן אדם, אפילו על הרשעים.

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי קיום מצות התוכחה כהלכה

(המשך אי"ה בגליון הבא)